

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

4048 *Llei 4/2010, de 10 de març, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions judicials de decomís.*

JUAN CARLOS I

REY DE ESPAÑA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

La creació d'un espai de llibertat, seguretat i justícia a la Unió Europea exigeix un important esforç per millorar la cooperació judicial entre els estats membres, que té la seva «pedra angular» en el principi de reconeixement mutu de resolucions judicials. Aquest principi es basa en la confiança mútua que les resolucions que s'han de reconèixer i executar compleixen plenament les exigències bàsiques de legalitat i proporcionalitat en tots els països comunitaris.

De manera progressiva, la Unió ha adoptat instruments jurídics en els quals es plasma el principi de reconeixement mutu. El primer va ser la Decisió marc 2002/584/JAI del Consell, de 13 de juny de 2002, relativa a l'ordre de detenció europea i als procediments de lliurament entre estats membres, que es va incorporar al dret espanyol a través de la Llei 3/2003, de 14 de març, sobre l'ordre europea de detenció i lliurament, i de la Llei orgànica 2/2003, de 14 de març, complementària de l'anterior.

Aquestes normes les van seguir la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, incorporada al nostre dret mitjançant la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals, complementada per la Llei orgànica 5/2006, de 5 de juny. I després la Decisió marc 2005/214/JAI del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de sancions pecuniàries, la transposició de la qual s'ha dut a terme a la Llei 1/2008, de 4 de desembre, per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries, i la Llei orgànica 2/2008, de 4 de desembre, de modificació de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, i complementària a la Llei per a l'execució a la Unió Europea de resolucions que imposin sancions pecuniàries.

El següent pas en aquest procés està constituït per la Decisió marc 2006/783/JAI del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, la incorporació de la qual al nostre dret s'efectua en aquesta Llei, dirigida a garantir a Espanya la màxima cooperació judicial amb la resta d'estats membres de la Unió Europea.

II

L'objecte d'aquesta norma consisteix, en primer lloc, a regular el procediment a través del qual les autoritats judicials espanyoles han de transmetre les sentències fermes per les quals s'imposi un decomís, a altres estats membres de la Unió Europea. I, en segon lloc, a establir la manera com les autoritats judicials espanyoles han de reconèixer i executar aquestes resolucions quan li siguin transmeses per un altre Estat membre.

De la mateixa manera que en les decisions marc assenyalades, i les lleis que ja les han incorporat al nostre dret, la renúncia a l'exigència de control de la doble incriminació per a les infraccions que s'estableixen i sempre que aquestes prevegin «penes privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui com a mínim de tres anys».

La Llei recull novetats que provenen de la Decisió marc 2006/783/JAI i que deriven de les exigències d'eficàcia que ha d'acompanyar el reconeixement mutu de les resolucions de decomís. La primera és la de disposar d'un concepte homogeni de decomís, donat per la incorporació als ordenaments nacionals dels estats membres de la Decisió marc 2005/212/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes. En aquest sentit, l'abast que té el decomís en aquesta Llei afecta béns que provenen d'activitats delictives desenvolupades per la persona condemnada durant un període anterior a la condemna, o quan es tingui constància que el valor de la propietat és desproporcionat respecte als ingressos legals de la persona condemnada i un òrgan judicial nacional, basant-se en fets concrets, estigui plenament convençut de la seva procedència delictiva. En canvi, queden fora d'aquesta Llei els supòsits de restitució de béns als seus propietaris legítims.

La Llei també incorpora les novetats mitjançant les quals s'intenta solucionar els problemes derivats dels dubtes de localització dels béns objecte de decomís, i davant els quals es permet que una autoritat judicial transmeti la seva resolució simultàniament a diversos estats membres de la Unió Europea. Una previsió que, al seu torn, obliga que hi hagi més comunicació entre les autoritats judicials per evitar excessos d'execució.

Finalment, la Llei inclou previsions, contingudes a la Decisió marc 2006/783/JAI, que remeten determinats aspectes a l'acord tant de les autoritats competents dels estats membres com de les seves autoritats judicials, en qüestions com la destinació dels béns decomissats o el reemborsament de determinades despeses.

També és nova la previsió que el jutge penal demani un informe al Ministeri Fiscal abans de reconèixer i executar una resolució de decomís procedent d'un altre Estat de la Unió Europea, tenint en compte la complexitat que poden comportar aquestes resolucions.

Juntament amb aquestes novetats, la Llei també confirma qüestions que ja apareixen en les lleis anteriors que incorporaven les decisions marc sobre reconeixement mutu de resolucions judicials a la Unió Europea. Aquest és el cas de les normes que han de complir els jutges espanyols per transmetre i executar les corresponents resolucions judicials i, en especial, l'ús de formularis o certificats. Les decisions marc es basen en l'ús dels formularis que s'han de traduir a la llengua que assenyalí l'Estat on estigui l'autoritat judicial que hagi d'executar la resolució judicial de què es tracti, cosa que es concep com a fórmula de superació de l'obstacle que pot suposar el desconeixement per part del jutge de l'idioma en el qual rebí una resolució provinent d'un altre Estat.

En aquest sentit i de la mateixa manera que han fet les lleis anteriors, s'exigeix la traducció a l'espanyol (terme encunyat davant les institucions comunitàries per designar el nostre idioma) dels formularis que remetin al nostre país les autoritats competents dels altres estats membres. Amb això es consolida una línia de política lingüística que constitueix una peça bàsica per a l'eficàcia del sistema, que consisteix a optar per la llengua que coneixen tots els jutges d'Espanya, sense necessitat de noves traduccions en el cas de reenviaments de les resolucions dins el territori espanyol o de desconeixement del jutge de la llengua cooficial i, en definitiva, retards en l'eficàcia de les resolucions a què es refereix el certificat. Així mateix, aquesta és l'única opció que s'ajusta a les decisions marc que es refereixen a la traducció a la llengua oficial de l'Estat d'execució, condició que a Espanya només correspon al castellà o espanyol, mentre que per a les altres llengües espanyoles la cooficialitat es redueix al territori de la comunitat autònoma de què es tracti. A més, s'ha de destacar que aquesta opció no exclou que a les actuacions judicials que tinguin lloc al nostre país els sigui aplicable l'article 231 de la Llei orgànica del poder judicial, que possibilita la utilització de les llengües oficials pròpies de les comunitats autònomes.

III

La Llei s'estructura en tres capítols, als quals s'hi afegeixen cinc disposicions addicionals, una altra de transitòria i tres de finals, més un annex que inclou el certificat o formulari per a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís.

El primer capítol conté les disposicions generals, referides a l'objecte de la Llei i la possibilitat de millora del règim que estableix mitjançant convenis entre els estats membres, es concreten les autoritats que a Espanya són competents tant per emetre les resolucions objecte de la Llei com per executar-les. Es precisa també el concepte de decomís, així com el règim d'indemnitzacions i reemborsaments que derivin de l'execució de les resolucions de decomís.

El segon capítol regula la transmissió per les autoritats judicials espanyoles de les resolucions de decomís a altres estats membres de la Unió Europea, perquè aquests procedixin a la seva execució. En especial s'atén la forma de transmissió i la manera com aquella s'ha de documentar, així com les conseqüències que es desprenen de la transmissió d'una resolució, en especial quan la petició de decomís s'envia a diversos estats.

S'estableix la regla que la transmissió de la resolució, acompanyada del seu certificat, no impedeix que l'autoritat judicial espanyola pugui executar-la, però sí que la limita quant a la quantitat de diners que pot decomissar i l'obliga a informar l'autoritat competent de l'Estat d'execució que ella mateixa o l'autoritat d'un altre Estat al qual s'hagi remès la mateixa resolució hagi efectuat i l'import que, si s'escau, no s'hagi executat. Es preveu la transformació del decomís que afecti un bé en concret en una quantitat de diners equivalent.

Aquest segon capítol es tanca amb l'obligació d'informació de l'autoritat judicial espanyola a l'autoritat competent a l'Estat d'execució de l'adopció de qualsevol mesura que deixi sense efecte el decomís i els recursos que siguin procedents davant d'aquella.

Finalment, el capítol tercer es refereix a l'execució a Espanya de les resolucions que li siguin transmeses per altres estats membres de la Unió Europea.

Aquesta regulació parteix del reconeixement del principi de no-subjecció al control de la doble tipificació i, per tant, del reconeixement i execució automàtic de la resolució, per admetre a continuació l'existència d'una sèrie de supòsits en els quals sí que s'exigeix la doble tipificació o en els quals l'autoritat competent pot denegar el reconeixement i l'execució del decomís. També regula les normes aplicables a l'execució de la resolució. Com a excepció a l'automatisme de l'execució, la Llei regula una sèrie de motius que justifiquen la denegació del reconeixement i l'execució de la resolució, així com la suspensió de la resolució de decomís, i el règim de revisió de la sentència i l'indult. S'ha tingut en compte en regular aquests aspectes la modificació que realitza la Decisió marc 2009/299/JAI, del Consell, de 26 de febrer de 2009, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades arran de judicis celebrats sense compareixença de l'imputat. Aquesta reforma ha afectat tant la regulació de les causes de denegació del reconeixement d'una resolució, com el formulari que s'inclou com a annex en aquesta Llei.

La Llei finalitza amb la regulació de la disposició dels béns decomissats a Espanya, ja siguin diners o un altre tipus de béns. Un règim que no desplaça l'aplicació de les normes especials existents, com ara les que s'apliquen al contraban o tràfic il·lícit de drogues.

La part final de la Llei conté una disposició addicional relativa a la remissió d'informació estadística. S'hi inclouen també una disposició transitòria, que determina el règim jurídic de les resolucions que estiguin en curs a l'entrada en vigor de la Llei, i tres disposicions finals. La primera d'aquestes fonamenta la competència estatal per dictar aquesta Llei a l'article 149.1.6a de la Constitució, la segona assenyala que la nova Llei incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2006/783/JAI i l'última estableix el moment de la seva entrada en vigor. S'inclou finalment, a l'annex, el certificat que han de remetre els tribunals espanyols per al reconeixement de les resolucions de decomís imposades per ells en altres estats membres de la Unió Europea.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Aquesta Llei té per objecte regular el procediment que han de seguir les autoritats judicials espanyoles per transmetre a les autoritats corresponents dels altres estats membres de la Unió Europea, una resolució de decomís ferma imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal.

2. Es regula, també, l'actuació de les autoritats judicials espanyoles quan rebin una resolució de decomís ferma emesa per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea i imposada com a conseqüència de la comissió d'una infracció penal, per al seu reconeixement i execució.

3. Les disposicions d'aquesta Llei s'entenen sense perjudici de l'aplicació dels convenis amb altres estats membres de la Unió Europea subscrits per Espanya que contribueixin a una major simplificació i agilitat en els procediments d'execució de resolucions de decomís.

Article 2. *Estat d'emissió i Estat d'execució.*

Als efectes regulats en aquesta Llei, s'entén per:

a) Estat d'emissió: l'Estat membre en el qual s'ha dictat la resolució de decomís en relació amb una causa penal.

b) Estat d'execució: l'Estat membre al qual s'ha transmès la resolució de decomís per al seu reconeixement i execució.

Article 3. *Resolució de decomís.*

1. S'entén per resolució de decomís la sanció o mesura ferma imposada per un òrgan jurisdiccional arran d'un procediment relacionat amb una o diverses infraccions penals, que tingui com a resultat la privació definitiva de béns.

2. Als efectes d'aquesta Llei, la resolució de decomís pot afectar qualsevol tipus de béns, ja siguin materials o immaterials, mobles o immobles, així com els documents amb força jurídica o altres documents acreditatius d'un títol o dret sobre aquests béns respecte dels quals l'òrgan jurisdiccional de l'Estat d'emissió hagi decidit:

a) Que constitueixen el producte d'una infracció penal o equivalen totalment o parcialment al valor del producte.

b) Que constitueixen els instruments de la infracció.

c) Que poden ser decomissats amb motiu de l'aplicació a l'Estat d'emissió de qualsevol dels supòsits de potestat de decomís ampliada que s'especifiquen a l'article 3, apartats 1 i 2, de la Decisió marc 2005/212/JAI, del Consell, de 24 de febrer de 2005, relativa al decomís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delict.

d) O que poden ser decomissats d'acord amb qualssevol altres disposicions relacionades amb una potestat de decomís ampliada de conformitat amb el dret de l'Estat d'emissió.

Article 4. *Autoritats judicials espanyoles competents.*

1. És competent per transmetre una resolució de decomís ferma imposada a una persona natural o jurídica en un altre Estat membre de la Unió Europea on estiguin els béns objecte de decomís, el jutge o tribunal penal competent per a la seva execució a Espanya.

2. Són autoritats competents per executar a Espanya una resolució de decomís transmesa per les autoritats judicials competents de l'Estat d'emissió els jutges penals del lloc on estiguin els béns objecte de la resolució. Si la resolució transmesa no concreta el

lloc on es troben els béns, n'és competent el jutge penal del lloc de residència del condemnat i mentre no es localitzin els béns en cap altre lloc diferent.

Article 5 Indemnitzacions i reemborsaments.

1. L'Estat espanyol ha de reemborsar a l'Estat al qual s'hagi transmès la resolució les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicis causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que aquests no es deguin exclusivament a l'activitat de l'esmentat Estat.

2. L'Estat espanyol ha de reclamar a l'Estat de l'autoritat judicial d'emissió el reemborsament de les quantitats abonades en concepte de reparació de danys i perjudicis causats als titulars de drets i interessos legítims, sempre que aquests no siguin conseqüència exclusivament del funcionament anormal de l'Administració de Justícia o d'error judicial.

CAPÍTOL II

Transmissió per les autoritats judicials espanyoles d'una resolució de decomís per a la seva execució en un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 6. Transmissió d'una resolució de decomís.

1. L'autoritat judicial penal espanyola competent per executar un decomís imposat a una persona natural o jurídica ha de transmetre la resolució a l'autoritat competent d'un altre Estat membre de la Unió Europea, sempre que aquesta sigui ferma, i tingui motius fonamentats que els béns objecte de decomís estan en aquest Estat.

En cas que en relació amb aquests béns s'hagi dictat i executat amb anterioritat una resolució en aplicació de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de prova en procediments penals, el jutge penal ha de sol·licitar els antecedents al jutge d'instrucció als efectes de continuar la tramitació.

2. En cas que l'autoritat judicial penal espanyola no conegui quina és l'autoritat competent per executar la resolució, ha d'efectuar totes les investigacions que consideri oportunes i ha de fer servir tots els mitjans que siguin necessaris, inclosos els punts de contacte de la xarxa judicial europea.

3. Si l'autoritat judicial penal espanyola no té motius fonamentats que li permetin determinar l'Estat al qual pot traslladar la resolució de decomís, l'ha de transmetre a l'autoritat competent de l'Estat membre on la persona natural o jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució resideixi habitualment o hi tingui el domicili social, respectivament.

Article 7. Documentació i forma de transmissió.

1. A la resolució que es pretén executar s'hi ha d'adjuntar un certificat, el model del qual figura a l'annex, que ha d'estar signat per l'autoritat judicial penal espanyola que, de conformitat amb la legislació interna, sigui competent per a la seva execució.

2. L'autoritat judicial penal espanyola ha de transmetre la resolució original o una còpia certificada d'aquesta, juntament amb el certificat, directament a l'autoritat encarregada de l'execució, per correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics que permetin acreditar l'autenticitat del contingut, la certesa de la data i la identitat del remitent. Totes les comunicacions entre autoritats judicials s'han d'efectuar per aquests mitjans.

L'autoritat judicial penal espanyola ha de mantenir comunicació de forma directa amb l'autoritat a la qual s'adreça la resolució.

3. El certificat s'ha de traduir a la llengua oficial o a una de les llengües oficials de l'Estat al qual s'adreça o, si s'escau, a una llengua oficial de les institucions comunitàries que hagi acceptat l'esmentat Estat.

Article 8. *Transmissió d'una resolució de decomís a més d'un Estat membre.*

1. Una resolució de decomís referent a béns concrets es pot transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan es doni algun dels supòsits següents:

a) Que l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fonamentats per creure que els diferents béns objecte de la resolució de decomís estan en diferents estats d'execució.

b) Que el decomís d'un bé concret inclòs a la resolució de decomís requereixi la intervenció en més d'un Estat d'execució.

c) Que l'autoritat judicial espanyola competent tingui motius fonamentats per creure que un bé concret inclòs a la resolució de decomís està localitzat en un dels dos o més estats d'execució determinats.

2. Una resolució de decomís referent a una quantitat de diners es pot transmetre simultàniament a més d'un Estat d'execució quan l'autoritat judicial espanyola competent consideri que hi ha motius específics per fer-ho. Entre altres supòsits, es considera que es donen aquests motius:

a) Quan els béns afectats no hagin estat embargats d'acord amb la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals.

b) Quan el valor dels béns que poden ser decomissats a l'Estat d'emissió i en qualsevol Estat d'execució probablement no sigui suficient per executar la quantitat total objecte de la resolució de decomís.

3. Quan no sigui possible portar a terme la transmissió simultània a diversos estats membres de la Unió Europea i sempre que no s'hagi complert en la seva totalitat la resolució de decomís, se n'ha d'efectuar la remissió de forma successiva als estats en els quals se suposa que es troben béns del condemnat.

Article 9. *Conseqüències de la transmissió d'una resolució de decomís.*

1. La transmissió d'una resolució de decomís no impedeix que l'autoritat judicial penal espanyola pugui procedir a la seva execució.

2. En cas de transmissió a un o més estats d'execució d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, l'autoritat judicial espanyola ha de garantir que el valor total derivat de l'execució de la resolució no excedeixi l'import màxim especificat en aquesta.

3. L'autoritat judicial penal espanyola ha d'informar immediatament l'autoritat competent de tot Estat d'execució afectat, per qualsevol mitjà que pugui deixar constància escrita, en els casos següents:

a) Quan consideri que hi ha risc que l'execució supera l'import màxim especificat. També ha d'informar quan consideri que el risc esmentat ha deixat d'existir.

b) Quan la totalitat o una part de la resolució de decomís hagi estat executada a Espanya o en un altre Estat d'execució. En aquest cas, s'ha d'especificar en la comunicació l'import de la sentència de decomís que encara no hagi estat executat.

c) Si, posteriorment a la transmissió d'una resolució de decomís, una autoritat espanyola rep una quantitat de diners pagada voluntàriament pel condemnat en compliment de la resolució de decomís. En aquest cas, s'ha d'indicar si queda part de la resolució per executar i el seu import.

Article 10. *Transformació del decomís.*

Quan una resolució de decomís afecti un bé en concret i per qualsevol circumstància no sigui possible decomissar-lo, l'autoritat judicial espanyola ha de sol·licitar a l'autoritat

competent de l'Estat d'execució que el decomís adopti la forma d'obligació de pagament d'una quantitat de diners equivalent al valor del bé de què es tracti.

Article 11. Terminació de l'execució.

L'autoritat judicial penal espanyola ha d'informar immediatament l'autoritat competent de l'Estat d'execució de qualsevol decisió o mesura que tingui com a efecte anul·lar el caràcter executori de la sentència o retirar la resolució de l'Estat d'execució per qualsevol altre motiu.

Article 12. Reemborsament de despeses excepcionals.

L'autoritat judicial espanyola que rebí una comunicació de l'autoritat de l'Estat d'execució sobre despeses especials que ha comportat l'execució de la resolució de decomís, ho ha de comunicar al Ministeri de Justícia als efectes d'un possible acord sobre el repartiment dels costos amb l'Estat d'execució.

Article 13. Revisió de la resolució de decomís.

1. En cas d'impugnació de la resolució de decomís, aquesta l'ha de resoldre l'autoritat judicial competent per al coneixement del recurs interposat.

2. En cas d'estimació d'un recurs que afecti la resolució de decomís, l'autoritat judicial penal espanyola ho ha de comunicar immediatament a l'Estat d'execució.

CAPÍTOL III

Execució a Espanya d'una resolució de decomís emesa per l'autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea

Article 14. Principi de doble tipificació.

1. Les resolucions de decomís fermes adoptades per l'Estat d'emissió per a la seva execució a Espanya no estan subjectes a control de la doble tipificació quan es refereixin a fets jutjats com alguns dels delictes que s'enuncien a continuació, sempre que estiguin castigats en l'esmentat Estat amb penes privatives de llibertat la durada màxima de les quals sigui com a mínim de tres anys. Aquests delictes són els següents:

- Pertinença a una organització delictiva.
- Terrorisme.
- Tràfic d'éssers humans.
- Explotació sexual de menors i pornografia infantil.
- Tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicòtropes.
- Tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius.
- Corrupció.
- Frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees.
- Blanqueig dels productes del delictes.
- Falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro.
- Delictes informàtics.
- Delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides.
- Ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars.
- Homicidi i agressió amb lesions greus.
- Tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans.
- Segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges.
- Racisme i xenofòbia.
- Robatoris organitzats o a mà armada.
- Tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art.

Estafa.
Xantatge i extorsió de fons.
Violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies.
Falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos.
Falsificació de mitjans de pagament.
Tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement.
Tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives.
Tràfic de vehicles robats.
Violació.
Incendi provocat.
Delictes inclosos en la jurisdicció del Tribunal Penal Internacional.
Apoderament il·legal d'aeronaus i vaixells.
Sabotatge.

2. Quan el jutge penal competent rebi la resolució d'una autoritat judicial d'un altre Estat membre de la Unió Europea perquè executi una resolució de decomís imposada per una infracció penal no prevista a l'apartat anterior, ha de supeditar el reconeixement i l'execució a la condició que el fet pel qual aquesta s'hagi dictat també sigui constitutiu d'infracció penal segons el dret espanyol.

Article 15. *Reconeixement de les resolucions.*

1. El jutge penal competent està obligat a reconèixer i a executar, sense cap altre tràmit que l'informe del Ministeri Fiscal, una resolució de decomís si el bé sobre el qual recau es troba a Espanya, que hagi estat degudament transmesa per l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, llevat dels casos en què es doni algun dels motius per al no-reconeixement o la no-execució que preveu l'article 19.

El jutge penal, amb l'informe previ del Ministeri Fiscal emès en el termini de 7 dies, ha d'acordar el despatx d'execució de la resolució de decomís degudament transmesa mitjançant una interlocutòria, en el termini màxim de 15 dies des de la recepció. L'adopció de la resolució de decomís de què es tracti ha de succeir, si s'escau, les mesures que sobre els béns s'hagin acordat en aplicació de la Llei 18/2006, de 5 de juny, per a l'eficàcia a la Unió Europea de les resolucions d'embargament i d'assegurament de proves en procediments penals.

Quan el certificat que s'adjunti a la resolució de decomís no estigui traduït a l'espanyol s'ha de remetre immediatament a l'autoritat judicial que l'hagi signat perquè en realitzi la traducció corresponent.

Els jutges penals competents han d'admetre les resolucions de decomís que regula aquesta Llei que s'efectuïn mitjançant correu certificat, fax o mitjans informàtics o telemàtics que permetin acreditar l'autenticitat del contingut, la certesa de la data i la identitat del remitent.

2. Quan un jutge penal rebi una resolució per al seu reconeixement i execució i no sigui competent per fer-ho, l'ha de transmetre d'ofici al que ho sigui, si així es desprèn de la documentació rebuda, i n'ha d'informar immediatament, i per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, l'autoritat de l'Estat d'emissió.

Article 16. *Execució de les resolucions.*

1. En cas que una sol·licitud de decomís afecti un bé concret i per qualsevol circumstància no sigui possible el decomís d'aquest, els jutges penals competents han d'acordar que el decomís adopti la forma de l'obligació de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracti.

2. En cas que una resolució de decomís es refereixi a una quantitat de diners, els jutges penals competents, en cas que no puguin obtenir-ne el pagament, han d'executar la resolució de decomís sobre qualsevol bé disponible a aquest efecte.

3. En cas que una resolució de decomís es refereixi a una quantitat de diners, els jutges penals competents han de convertir, quan sigui necessari, l'import que s'hagi de

decomissar a la moneda de l'Estat d'execució, aplicant el tipus de canvi vigent en el moment de dictar-se la resolució de decomís.

4. El jutge penal competent ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió, per qualsevol mitjà que deixi constància escrita, de l'execució de la resolució tan aviat com aquesta hagi finalitzat.

Article 17. *Execució de resolucions de decomís múltiples.*

1. Quan el jutge penal competent estigui tramitant dues o més resolucions de decomís referents o bé a una quantitat de diners dictades contra la mateixa persona natural o jurídica que no disposi de mitjans suficients a Espanya perquè s'executin totes les resolucions, o bé referents a un mateix bé, ha de decidir quin o quines de les resolucions de decomís s'han d'executar, després de considerar degudament totes les circumstàncies. Per adoptar aquesta decisió s'ha de tenir en compte principalment i per aquest ordre l'existència d'un embargament preventiu, la gravetat relativa i el lloc de la infracció, les dates de les resolucions respectives i les dates de la transmissió. El jutge penal competent ha de comunicar sense dilació la seva decisió a les autoritats competents de l'Estat o estats d'emissió.

2. En cas que el condemnat pugui facilitar la prova del decomís, total o parcial, efectuat en un altre Estat, el jutge penal competent ha de consultar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 7.2. En cas de decomís de productes d'un delictes, qualsevol porció del valor dels béns afectats que es recuperi en virtut de la resolució de decomís en un altre Estat s'ha de deduir en la seva totalitat del valor dels béns que s'han de decomissar a Espanya.

Article 18. *Dret pel qual es regeix l'execució.*

1. L'execució de la resolució es regeix pel dret espanyol i s'ha de portar a terme de la mateixa manera que si el decomís l'hagués imposat un tribunal espanyol.

2. També s'ha d'executar la resolució de decomís que s'hagi imposat a l'Estat d'emissió a una persona jurídica per una infracció per a la qual no es prevegi la seva responsabilitat d'acord amb el dret espanyol.

3. En cas d'impossibilitat d'execució d'una resolució de decomís, el jutge penal ha d'informar l'autoritat competent de l'Estat d'emissió sense dilació, sense que es puguin executar mesures alternatives no previstes en el dret espanyol.

Article 19. *Denegació del reconeixement i execució de la resolució.*

1. El jutge penal competent ha de denegar el reconeixement i l'execució de les resolucions de decomís en els casos següents:

a) Quan s'hagi dictat a Espanya o en un altre Estat diferent al d'emissió una resolució ferma, condemnatòria o absolutòria contra la mateixa persona i respecte als mateixos fets, i la seva execució vulneri el principi non bis in ídem en els termes que preveuen les lleis i els convenis o tractats internacionals ratificats per Espanya, i encara que el condemnat hagi estat posteriorment indultat.

b) Quan es tracti d'una resolució de decomís imposada per una infracció diferent de les regulades a l'apartat 1 de l'article 14 i aquesta no estigui tipificada en el dret espanyol.

No obstant això, quan la resolució de decomís s'hagi imposat per una infracció penal en matèria tributària o de control de canvis, no es pot denegar l'execució de la resolució de decomís si el fonament és que la legislació espanyola no estableix el mateix tribut o no conté la mateixa regulació en matèria tributària i de control de canvis que la legislació de l'Estat d'emissió.

c) Quan hi hagi una immunitat que impedeixi l'execució de la resolució.

d) Quan els drets de les parts interessades, inclosos els tercers de bona fe d'acord amb la legislació espanyola, impedeixen l'execució de la resolució de decomís.

e) Quan, segons el certificat, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució de decomís, llevat que en el certificat consti, d'acord amb altres requisits processals definits a la legislació nacional de l'Estat d'emissió, alguna les circumstàncies següents:

1r. Que, amb la suficient antelació, l'imputat va ser citat en persona i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució, o va rebre informació oficial de la data i el lloc previstos per al judici per altres mitjans que deixin constància del seu coneixement efectiu, i va ser informat que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença.

2n. Que, tenint coneixement de la celebració prevista del judici, va donar mandat a un lletrat o bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en judici, i va ser efectivament defensat per l'esmentat lletrat en el judici.

3r. Que, després de ser-li notificada la resolució de decomís i ser informat expressament del seu dret a un nou judici o a interposar un recurs amb la possibilitat que d'aquest nou procés, en el qual tindria dret a comparèixer, derivi una resolució contrària a la inicial, l'imputat va declarar expressament que no impugnava la resolució, o no va sol·licitar l'obertura d'un nou judici ni hi va interposar cap recurs dins el termini previst per fer-ho.

f) Quan la resolució es refereixi a fets que el dret espanyol consideri comesos en la seva totalitat o en part en el territori espanyol o quan s'hagin comès fora de l'Estat emissor i el dret espanyol no permeti la persecució de les infraccions quan s'hagin comès fora del seu territori.

g) Quan el jutge consideri incompatible amb els drets i les llibertats fonamentals reconeguts a la Constitució la resolució adoptada en aplicació de les disposicions sobre la potestat de decomís ampliada a què es refereix la lletra d) de l'apartat 2 de l'article 3.

h) Quan la resolució es refereixi a fets per a l'enjudiciament dels quals siguin competents les autoritats espanyoles i, si la condemna l'hagués dictat un òrgan jurisdiccional espanyol, la sanció imposada hauria prescrit de conformitat amb el dret espanyol.

i) Quan falti el certificat que s'ha d'adjuntar a la sol·licitud d'execució de la resolució, quan aquest sigui incomplet o no es correspongui manifestament amb la resolució.

2. En els casos a què fan referència les lletres a), e), f), g) i i), i també la lletra d), quan no s'hagi informat de la interposició d'un recurs a Espanya, de l'apartat 1 d'aquest article, abans de denegar el reconeixement i l'execució de la resolució, el jutge penal ha de consultar l'autoritat de l'Estat d'emissió, per qualsevol dels mitjans que preveu l'article 7.2, perquè aclareixi la situació i, si s'escau, solucioni el defecte en què s'hagi incorregut. En els altres casos de l'apartat 1 d'aquest article, la consulta és potestativa per al jutge penal.

Article 20. *Supòsits d'impossibilitat d'execució de la resolució de decomís.*

Si no és possible executar la resolució de decomís perquè el bé al qual es refereix ha estat decomissat, ha desaparegut, ha estat destruït o no es troba en la localització indicada en el certificat o no s'indica amb la suficient precisió on es troba el bé, fins i tot després de consultar l'Estat d'emissió, el jutge penal competent n'ha d'informar sense demora l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 21. *Suspensió de l'execució.*

1. El jutge penal competent pot suspendre l'execució d'una resolució de decomís transmesa en els casos següents:

a) Quan, en el cas d'una resolució de decomís referent a una quantitat de diners, consideri que hi ha risc que el valor total derivat de la seva execució pugui excedir l'import especificat en la resolució com a conseqüència de la seva execució simultània en més d'un Estat membre.

- b) Quan l'execució de la resolució de decomís pugui impedir el bon desenvolupament d'una investigació o actuació penal en curs, durant el temps que estimi raonable.
- c) Quan consideri necessari traduir, sense repercutir-ne el cost a l'Estat d'emissió, la resolució de decomís o parts d'aquesta, pel temps necessari per obtenir-ne la traducció.
- d) Quan el bé ja sigui objecte d'un procediment de decomís a Espanya.

2. El jutge penal competent ha d'adoptar, durant el període de suspensió, les mesures necessàries per assegurar l'execució de la resolució de decomís.

3. En cas de suspensió de conformitat amb la lletra a) de l'apartat 1 d'aquest article, el jutge penal competent ha d'informar-ne sense dilació l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar-ne constància escrita.

4. En els casos que preveuen les lletres b), c) i d) de l'apartat 1 d'aquest article, el jutge penal ha de comunicar sense dilació la suspensió de l'execució de la resolució de decomís, els motius i, si és possible, la durada prevista, a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar-ne constància escrita.

5. Tan aviat com hagin deixat de donar-se els motius de suspensió, el jutge penal competent ha d'adoptar immediatament les mesures oportunes per executar la resolució de decomís i informar-ne l'autoritat competent de l'Estat d'emissió per qualsevol mitjà que pugui deixar-ne constància escrita.

Article 22. *Comunicació al Ministeri Fiscal.*

Segui quina sigui la decisió adoptada, el jutge penal l'ha de notificar al Ministeri Fiscal alhora que la transmet a l'autoritat competent de l'Estat d'emissió.

Article 23. *Recursos.*

1. Contra les resolucions dictades pel jutge penal que resolen sobre el reconeixement i l'execució de les resolucions emeses per una autoritat d'un altre Estat membre de la Unió Europea, el Ministeri Fiscal, el condemnat o els titulars de drets i interessos legítims que puguin estar-ne afectats poden interposar el recurs de reforma i el d'apel·lació, que no en suspeneu l'execució.

El recurs d'apel·lació es pot interposar subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas és necessari interposar prèviament el de reforma per presentar l'apel·lació. Tots aquests recursos s'han de tramitar d'acord amb el que disposa la Llei d'enjudiciament criminal sobre els actes que es poden recórrer dels jutges penals en el procediment abreujat.

2. Tan aviat com s'interposin els recursos de reforma o d'apel·lació, el jutge penal ha de comunicar aquesta circumstància a l'òrgan judicial de l'Estat emissor, per qualsevol mitjà que en deixi constància escrita, en condicions que permetin a l'autoritat judicial a la qual s'adreça establir-ne l'autenticitat, perquè exposi, si s'escau, les consideracions que consideri oportunes en el termini de cinc dies des de la recepció del certificat.

3. El jutge penal ha d'informar l'autoritat judicial de l'Estat d'emissió de la resolució del recurs de reforma o apel·lació.

4. Els motius de fons pels quals s'hagi adoptat la resolució només poden ser impugnats mitjançant un recurs interposat a l'Estat membre de l'autoritat judicial d'emissió.

Article 24. *Disposició dels béns decomissats.*

1. El jutge penal competent ha de disposar dels diners obtinguts de l'execució de la resolució de decomís d'acord amb les regles següents:

- a) Si l'import obtingut de l'execució de la resolució de decomís és inferior a 10.000 euros o a l'equivalent a aquest import, s'ha d'ingressar en el compte de dipòsits i consignacions judicials.

b) En tots els altres casos, s'ha de transferir a l'Estat d'emissió el 50 per 100 de l'import que s'hagi obtingut de l'execució de la resolució de decomís. El 50 per 100 restant s'ha d'ingressar en el compte de dipòsits i consignacions judicials.

Les quantitats que, en aplicació del que es disposa anteriorment, corresponguin a Espanya han de ser transferides pel secretari judicial al Tresor públic amb aplicació, si s'escau, del que estableixin normes especials i, particularment, del que preveuen l'article 374 del Codi penal i la Llei 17/2003, de 29 de maig, per la qual es regula el Fons de béns decomissats per tràfic il·lícit de drogues i altres delictes relacionats i la seva normativa de desplegament.

2. El jutge penal competent ha de decidir que els béns que no siguin diners o altres instruments de pagament al portador obtinguts de l'execució de la resolució de decomís siguin alienats i aplicats de la forma prevista a l'apartat anterior.

L'alienació dels béns s'ha de fer d'acord amb la legislació espanyola, i s'han d'observar, quan sigui procedent, el que preveu la Llei orgànica 12/1995, de 12 de desembre, de repressió del contraban i la seva normativa de desplegament.

3. Quan de l'execució de la resolució de decomís en resultin afectats béns integrants del patrimoni històric espanyol, el jutge penal, en cap cas, ha de procedir a la seva alienació o restitució a l'Estat d'emissió. En aquest supòsit, ho ha de comunicar a les autoritats espanyoles competents i hi són aplicables les disposicions de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i la seva normativa de desplegament.

4. L'Estat espanyol no ha de reclamar a l'Estat d'emissió el reemborsament de les despeses que resultin de l'execució de la resolució de decomís. No obstant això, si l'execució de la resolució ha comportat despeses que considera d'índole substancial o excepcional, el jutge penal ho ha de comunicar al Ministeri de Justícia perquè aquest arribi a un acord amb les autoritats competents de l'Estat d'emissió sobre el repartiment de costos.

Disposició addicional primera. *Remissió d'informació estadística.*

De conformitat amb les directrius que, si s'escau, fixi la Comissió Nacional d'Estadística Judicial, els jutjats o tribunals que transmetin o rebin resolucions de decomís en els casos que preveu aquesta Llei, ho han de comunicar al Consell General del Poder Judicial.

El Consell General del Poder Judicial ha de remetre semestralment la informació a què es refereix el paràgraf anterior al Ministeri de Justícia.

Disposició addicional segona.

Es modifica l'article 98 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal, que queda redactat de la manera següent:

«Article 98. *Resolució judicial.*

Transcorregut el termini d'impugnació de l'inventari i de la llista de creditors sense que s'hi hagin presentat impugnacions o, si se n'han presentat, una vegada posats de manifest a l'Oficina Judicial els textos definitius d'aquells documents, el jutge ha de dictar la resolució que sigui procedent de conformitat amb el que disposa aquest títol.

Aquesta resolució és apel·lable i té la consideració d'apel·lació més pròxima als únics efectes de reproduir les qüestions plantejades en els recursos de reposició o incidents concursals durant la fase comuna a què es refereix l'article 197.4.»

Disposició addicional tercera.

Es modifica la disposició addicional vuitena de la Llei 15/2003, de 26 de maig, reguladora del règim retributiu de les carreres judicial i fiscal, que queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional vuitena.

Els jutges d'adscripció territorial als quals es refereix l'article 347 bis de la Llei orgànica del poder judicial han de percebre, en concepte de retribucions complementàries fixades en aquesta Llei:

1. Per grup de població, el complement de destinació corresponent als magistrats del Tribunal Superior de Justícia al qual estiguin adscrits.

2. Per representació, el complement de destinació corresponent als magistrats dels òrgans unipersonals del grup de població que els correspongui de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior.

Les retribucions bàsiques són les que preveu aquesta Llei d'acord amb la seva categoria.»

Disposició addicional quarta.

Es modifica la disposició addicional primera i s'afegeix una nova disposició addicional quarta a la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut orgànic del Ministeri Fiscal, que queden redactades de la manera següent:

«Disposició addicional primera.

Quant a l'adquisició i pèrdua de la condició de membre de la carrera fiscal, incapacitats, situacions administratives, deures i drets, incompatibilitats, prohibicions i responsabilitats d'aquests, hi és aplicable supletòriament el que disposa per a jutges i magistrats la Llei orgànica del poder judicial.»

«Disposició addicional quarta.

1. Els membres de la carrera fiscal s'han de substituir entre si, d'acord amb el que disposen aquest Estatut, les normes reglamentàries que el despleguin i les instruccions que, amb caràcter general, dicti el fiscal general de l'Estat.

2. Quan no es pugui acudir al sistema de substitucions ordinàries, poden ser nomenats amb caràcter excepcional fiscals substituïts en els casos de vacants, llicències, serveis especials o altres causes que ho justifiquin.

3. El règim jurídic dels fiscals substituïts ha de ser objecte de desplegament reglamentari en termes anàlegs al que preveu per als magistrats suplents i jutges substituïts la Llei orgànica del poder judicial, que és aplicable supletòriament en aquesta matèria.»

Disposició addicional cinquena.

S'afegeix un nou article 2 bis a la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, amb la redacció següent:

«Article 2 bis.

1. A cada Tribunal Superior de Justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, es creen les places de jutges d'adscripció territorial que es fixen a l'annex IV d'aquesta Llei, d'acord amb el que preveu l'article 347, bis de la LOPJ.

2. El desenvolupament posterior d'aquestes places de jutges d'adscripció territorial, així com la seva modificació, s'ha de fer mitjançant real decret, d'acord amb el que estableix l'article 20 d'aquesta Llei.»

Disposició transitòria única. *Resolucions en curs.*

1. Aquesta Llei és aplicable a les resolucions que es transmetin o rebin amb posterioritat a la seva entrada en vigor, amb independència que hagin estat dictades amb anterioritat.

2. Les resolucions de decomís que estiguin en execució en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, se segueixen tramitant fins a la conclusió de conformitat amb les normes vigents en aquell moment.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquesta Llei es dicta en l'exercici de la competència atribuïda a l'Estat en matèria de legislació processal per l'article 149.1.6a de la Constitució.

Disposició final segona. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Aquesta Llei incorpora al dret espanyol la Decisió marc 2006/783/JAI del Consell, de 6 d'octubre de 2006, relativa a l'aplicació del principi de reconeixement mutu de resolucions de decomís, així com la modificació que d'aquesta norma efectua la Decisió marc 2009/299/JAI del Consell, de 26 de febrer, per la qual es modifiquen les decisions marc 2002/584/JAI, 2005/214/JAI, 2006/783/JAI, 2008/909/JAI i 2008/947/JAI, destinada a reforçar els drets processals de les persones i a propiciar l'aplicació del principi de reconeixement mutu de les resolucions dictades en judicis celebrats sense compareixença de l'imputat.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de vint dies de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

El que estableixen les disposicions addicionals segona, tercera, quarta i cinquena, entra en vigor l'endemà del dia en què ho faci la Llei 13/2009, de 3 de novembre, de reforma de la legislació processal per a la implantació de la nova Oficina Judicial.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 de marzo de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX

Certificat per a l'execució de resolucions de decomís en un altre Estat membre de la Unió Europea

<p>a) Estats d'emissió i d'execució:</p> <p>Estat d'emissió: .....</p> <p>Estat d'execució: .....</p>
<p>b) Òrgan jurisdiccional d'emissió de la resolució de decomís:</p> <p>Denominació oficial: .....</p> <p>Adreça: .....</p> <p>Referència de l'expedient: .....</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Correu electrònic (si en té): .....</p> <p>Llengües en què es pot comunicar amb l'òrgan jurisdiccional: .....</p> <p>Dades de la persona o persones a les quals és necessari adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si s'escau, per coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic): .....</p>
<p>c) Autoritat competent per a l'execució de la resolució d'imposició de la resolució de decomís a l'Estat d'emissió [si l'autoritat és diferent de l'òrgan jurisdiccional indicat a la lletra b)]:</p> <p>Denominació oficial: .....</p> <p>Adreça: .....</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Núm. de fax (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Correu electrònic (si en té) .....</p> <p>Llengües en què es pot comunicar amb l'autoritat competent per a l'execució: .....</p> <p>Dades de la persona o persones a les quals és necessari adreçar-se per obtenir informació complementària per a l'execució de la resolució de decomís o, si s'escau, per coordinar l'execució de la resolució de decomís transmesa a dos o més estats d'execució, o per transferir a l'Estat d'emissió les quantitats o béns percebuts amb motiu de l'execució (nom, càrrec o grau, núm. de telèfon, núm. de fax i, si en té, adreça de correu electrònic): .....</p>
<p>d) En cas de designar-se una autoritat central per a la transmissió i recepció administratives de les resolucions de decomís a l'Estat d'emissió:</p> <p>Nom de l'autoritat central: .....</p> <p>Persona de contacte, si s'escau (càrrec o grau i nom): .....</p> <p>Adreça: .....</p> <p>Referència de l'expedient: .....</p> <p>Núm. de telèfon (prefix de país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Núm. de fax (prefix del país) (prefix de ciutat o zona): .....</p> <p>Correu electrònic (si en té): .....</p>
<p>e) Autoritat o autoritats amb les quals es pot contactar [en cas que s'hagin emplenat les lletres c) o d)]:</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra b): Per a qüestions relatives a: .....</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra c): Per a qüestions relatives a: .....</p> <p>☐ Autoritat esmentada a la lletra d): Per a qüestions relatives a: .....</p>

f) Quan la resolució de decomís resulti d'una resolució d'embargament transmesa a l'Estat d'execució en virtut de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves, s'ha de facilitar la informació que sigui procedent per identificar la resolució d'embargament (dates d'expedició i transmissió de la resolució d'embargament, autoritat a la qual es va transmetre i número de referència si es coneix): .....

g) Quan la resolució de decomís s'hagi transmès a més d'un Estat d'execució, s'ha de facilitar la informació següent:

1. La resolució de decomís s'ha transmès a més als següents estats d'execució (indiqueu-ne el país i l'autoritat): .....
2. La resolució de decomís s'ha transmès a més d'un Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):
  - 2.1. Si la resolució de decomís afecta un o diversos béns concrets:
    - se suposa que els diferents béns afectats per la resolució de decomís es troben en estats d'execució diferents,
    - el decomís d'un bé concret requereix l'actuació en més d'un Estat d'execució,
    - se suposa que un bé concret afectat per la resolució de decomís es troba en un dels diversos estats d'execució indicats.
  - 2.2. Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:
    - els béns de què es tracta no han estat embargats en virtut de la Decisió marc 2003/577/JAI del Consell, de 22 de juliol de 2003, relativa a l'execució a la Unió Europea de les resolucions d'embargament preventiu de béns i d'assegurament de proves,
    - el valor dels béns que es poden decomissar a l'Estat d'emissió i en qualsevol dels altres estats d'execució per separat pot no ser suficient per a l'execució de la quantitat total per la qual es va dictar la resolució de decomís,
    - Altres motius (detalleu-los): .....

h) Informació relativa a la persona física o jurídica contra la qual es va dictar la resolució de decomís:

1. En el cas d'una persona física:

Cognoms: .....

Nom: .....

Cognoms de soltera (si s'escau): .....

Àlies (si s'escau): .....

Sexe: .....

Nacionalitat: .....

Número d'identitat o número de Seguretat Social (si es coneix): .....

Data de naixement: .....

Lloc de naixement: .....

Últim domicili conegut: .....

Idiomes que entén (si es coneixen): .....
- 1.1. Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

  - a) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos en l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Motius per creure que la persona té béns o ingressos: .....

Descripció dels béns o ingressos de la persona en qüestió: .....

Localització dels béns de la persona en qüestió o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu l'última localització coneguda): .....
  - b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quins estats membres es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Residència habitual en l'Estat d'execució: .....
- 1.2. Quan la resolució de decomís es refereixi a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

  - a) Els béns concrets es troben a l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).
  - b) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment en l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Motius per creure que els béns concrets es troben en l'Estat d'execució: .....

c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permeten a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Residència habitual en l'Estat d'execució: .....

.....

.....

2. En el cas d'una persona jurídica:

Nom: .....

Forma de la persona jurídica: .....

Número de registre (si en té) ⁽¹⁾: .....

Domicili social (si en té) ⁽¹⁾: .....

Adreça de la persona jurídica: .....

2.1. Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

a) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té béns o ingressos a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Motius per creure que la persona jurídica té béns o ingressos: .....

Descripció dels béns o ingressos de la persona jurídica: .....

.....

Localització dels béns de la persona jurídica o procedència dels ingressos (si es desconeix, indiqueu-ne l'última localització coneguda): .....

.....

b) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra a), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís té el domicili social a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

2.2. Quan la resolució de decomís es refereixi a béns concrets:

La resolució de decomís es transmet a l'Estat d'execució pels motius següents (marqueu la casella corresponent):

a) Els béns concrets es troben a l'Estat d'execució. Vegeu el punt i).

b) L'Estat d'emissió té motius raonables per creure que els béns concrets objecte de la resolució de decomís es troben totalment o parcialment a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Motius per creure que els béns concrets es troben a l'Estat d'execució: .....

.....

c) No hi ha motius raonables, en el sentit de la lletra b), que permetin a l'Estat d'emissió determinar a quin Estat membre es pot transmetre la resolució de decomís, però la persona jurídica contra la qual s'ha dictat la resolució de decomís resideix habitualment a l'Estat d'execució. Afegiu-hi la informació següent:

Domicili social a l'Estat d'execució: .....

.....

.....

i) Resolució de decomís

Data en què es va dictar la resolució de decomís: .....

.....

Data en què va resultar ferma la resolució de decomís: .....

Número de referència de la resolució de decomís (si es coneix): .....

1. Informació sobre la naturalesa de la resolució de decomís

1.1. Marqueu la casella corresponent si la resolució de decomís es refereix a:

una quantitat de diners

Import a executar a l'Estat d'execució indicant la divisa (en xifres i en lletres): .....

.....

Import total de la resolució de decomís, amb indicació de la divisa (en xifres i en lletres): .....

.....

¹ (1) Quan la resolució de decomís és transmesa a l'Estat d'execució perquè la persona jurídica contra la qual s'ha emès la resolució de decomís té el domicili social a l'esmentat Estat, s'ha d'indicar el número de registre i el domicili social.

béns concrets
Descripció dels béns concrets: .....

Localització dels béns concrets (si es desconeixen, s'ha d'indicar l'última localització coneguda): .....

Si el decomís dels béns concrets requereix actuacions en més d'un Estat, s'han de descriure les actuacions necessàries: .....

1.2. L'òrgan jurisdiccional ha resolt que els béns (marqueu la casella del tipus corresponent):

i) procedeixen de la comissió d'una infracció o són equivalents al valor total o parcial de la procedència,

ii) constitueixen els instruments per cometre aquesta infracció,

iii) es poden decomissar com a resultat de l'aplicació, a l'Estat d'emissió, de la potestat de decomís ampliada esmentada a a), b) i c). El fonament de la resolució, el constitueix el fet que l'òrgan jurisdiccional, basant-se en fets concrets, ha arribat al ple convenciment que els béns de què es tracta tenen algun dels orígens següents:

a) activitats delictives del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, cosa que ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'aquest cas en concret,

b) activitats delictives similars del condemnat realitzades abans de la condemna pel delictes de què es tracta, cosa que ha considerat raonable l'òrgan jurisdiccional en les circumstàncies d'aquest cas en concret,

c) activitats delictives del condemnat i comprovació que el valor dels béns és desproporcionat als seus ingressos legals,

iv) es poden decomissar en virtut de qualsevol altra disposició sobre potestat de decomís ampliada en virtut del dret de l'Estat d'emissió.

En cas que es donin dos o més tipus de decomís, especifiqueu els béns que es decomissen en cada tipus de decomís: .....

2. Informació sobre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís

2.1. Resum dels fets i descripció de les circumstàncies, inclosos lloc i moment, en què es van cometre les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís: .....

2.2. Naturalesa i tipificació legal de les infraccions per les quals es va dictar la resolució de decomís i disposició legal o codi aplicable en què es basa la resolució dictada: .....

2.3. Marqueu a la llista que es presenta a continuació les infraccions del punt 2.2. que hi constin de la llista, si la infracció està penalitzada en l'Estat d'emissió amb pena màxima de privació de llibertat d'un mínim de tres anys:

pertinença a una organització delictiva,

terrorisme,

tràfic d'éssers humans,

explotació sexual de menors i pornografia infantil,

tràfic il·lícit de drogues i substàncies psicòtropes,

tràfic il·lícit d'armes, municions i explosius,

corrupció,

frau, inclòs el que afecti els interessos financers de les Comunitats Europees d'acord amb el Conveni de 26 de juliol de 1995 relatiu a la protecció dels interessos financers de les Comunitats Europees,

blanqueig del producte del delictes,

falsificació de moneda, amb inclusió de l'euro,

delictes informàtics,

delictes contra el medi ambient, inclòs el tràfic il·lícit d'espècies animals protegides i d'espècies i varietats vegetals protegides,

ajuda a l'entrada i a l'estada irregulars,

- homicidi i agressió amb lesions greus,
- tràfic il·lícit d'òrgans i teixits humans,
- segrest, retenció il·legal i presa d'ostatges,
- racisme i xenofòbia,
- robatoris organitzats o a mà armada,
- tràfic il·lícit de béns culturals, incloses les antiguitats i les obres d'art,
- estafa,
- xantatge i extorsió de fons,
- violació de drets de propietat intel·lectual o industrial i falsificació de mercaderies,
- falsificació de documents administratius i tràfic de documents falsos,
- falsificació de mitjans de pagament,
- tràfic il·lícit de substàncies hormonals i altres factors de creixement,
- tràfic il·lícit de matèries nuclears i radioactives,
- tràfic de vehicles robats,
- violació,
- incendi provocat,
- delictes inclosos en la competència del Tribunal Penal Internacional,
- apoderament il·lícit d'aeronaus i vaixells,
- sabotatge

2.4. En cas que les infraccions assenyalades en el punt 2.2 per les quals es va dictar la resolució de decomís no figurin en el punt 2.3, descriu detalladament les infraccions comeses (inclosa l'activitat delictiva real de què es tracti, que pot ser diferent de la tipificació legal):

.....

.....

.....

.....

- j) Procediments que deriven en la resolució de decomís:
1. Sí, l'imputat va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució de decomís.
  2. No, l'imputat no va comparèixer en el judici del qual deriva la resolució de decomís.
  3. Si heu marcat la casella del punt 2, confirmeu l'existència d'un dels fets següents:
    - 3.1a. l'imputat va ser citat en persona el dia ... (dia/mes/any) i informat del lloc i la data previstos per al judici del qual deriva la resolució de decomís, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
      - 3.1b. l'imputat no va ser citat en persona, però va rebre efectivament per altres mitjans, de manera que s'ha pogut establir sense cap mena de dubte que tenia coneixement de la celebració prevista del judici, informació oficial de la data i lloc previstos, i se'l va informar que es podria dictar una resolució en cas d'incompareixença en el judici;
      - 3.2. tenint coneixement de la celebració prevista del judici, l'imputat va donar mandat a un lletrat, o bé designat per ell mateix o per l'Estat, perquè el defensés en el judici, i va ser efectivament defensat pel lletrat en el judici;
      - 3.3. a l'imputat li va ser notificada la resolució el ... (dia/mes/any) i se'l va informar expressament del seu dret a un nou judici o a interposar recurs, en el qual tindria dret a comparèixer i es tornarien a examinar els arguments presentats i fins i tot possibles nous elements probatoris, i que el judici podria donar lloc a una resolució contrària a la inicial, i
        - l'imputat va declarar expressament que no impugnava aquesta resolució;
        - no va sol·licitar un nou judici ni va interposar un recurs dins el termini establert;
    - 4. Si heu marcat la casella dels punts 3.1b, 3.2 o 3.3 el que respecta a la casella que s'hagi seleccionat en el punt 3, proporcioneu informació sobre com es va complir la condició pertinent:

.....

.....

- k) Conversió i transferència de béns
1. Si la resolució de decomís es refereix a béns concrets, indiqueu si l'Estat d'emissió permet que el decomís a l'Estat d'execució adopti la forma d'una ordre de pagament d'una quantitat de diners corresponent al valor del bé de què es tracta:
    - Sí
    - No

2.	Si la resolució de decomís es refereix a una quantitat de diners, indiqueu si es poden transferir a l'Estat d'emissió béns diferents dels diners obtingut per l'execució de la resolució de decomís: ☐ Sí ☐ No
l)	Mesures alternatives, incloses les penes privatives de llibertat 1. Indiqueu si l'Estat d'emissió permet l'aplicació per l'Estat d'execució de mesures alternatives en cas que no sigui possible executar totalment o parcialment la resolució de decomís: ☐ Sí ☐ No 2. En cas de resposta afirmativa, indiqueu les sancions aplicables (assenyalant el tipus i grau màxim d'aquestes): ☐ Privació de llibertat. Màxim: ..... ☐ Serveis d'interès social (o equivalent). Màxim: ..... ☐ Altres sancions. Descripció: .....
m)	Altres circumstàncies relacionades amb el cas (informació optativa): ....
n)	S'adjunta al certificat el text de la resolució de decomís. Signatura de l'autoritat que emet el certificat o del seu representant en què dóna fe del contingut del certificat: ..... Cognoms:..... Funció (càrrec o grau): ..... Data: ..... Segell oficial (si n'hi ha):